

Arrest

nr. 348 911 van 23 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. LAUWENS
Temselaan 100A
1853 GRIMBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 12 februari 2026, tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. LAUWENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 oktober 2023 legde de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie aan verzoeker een bevel op om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Op dezelfde datum legde de gemachtigde aan verzoeker ook een inreisverbod voor 8 jaar (bijlage 13*sexies*) op.

1.2. Op 12 februari 2026 legde de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie aan verzoeker een bevel op om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Zuid op 12.02.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer :

naam: A.

voornaam: O.

geboortedatum: (...)1993

geboorteplaats: Kenitra nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, alias: B., A. (° (...))1993, Marokko); A. A., A. (° (...))1993, onbekend); W., A. (° (...))1993, onbepaald); Inconnu, Inconnu (00.00.0000, onbepaald); A., O. (° (...))1999, Marokko); M. M., S. G. (° (...))1996, Egypte); S. G., M. S° (...))1996, Egypte).

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of van een geldige verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

- ☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Politie Zuid op 12.02.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan eenvoudige diefstal en heling, waarvoor hij op 30 juli 2024 door de Correctionele Rechtbank van Brussel is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar na verzet tegen het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brussel van 18 maart 2024.

Betrokkene werd op 14.08.2023 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar waarvan uitstel met 3 jaar voor helft voor diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels en voor diefstal met geweld of bedreiging. Op 05.06.2022 werd de politie opgeroepen na een woninginbraak waarbij het stil alarm werd ingeschakeld. Betrokkene werd geïntercepteerd tijdens zijn vlucht uit de woning en werd aangeduid door een buurvrouw als zijnde de inbreker. Betrokkene werd aangetroffen met een schaar in zijn handen waarbij hij naar de verbalisanten wees. De inbreuken werden bevestigd door de verklaringen van de verbalisanten, een veiligheidscamera, foto's en het terugvinden van verschillende flessen wijn. Betrokkene heeft toegegeven zich de feiten niet meer te herinneren en dit mede omdat hij zich in een dronken toestand bevond en onder medicatie. Hij heeft de feiten niet meer betwist voor de rechtbank. Betrokkene werd eveneens voor andere feiten in december 2022 geïntercepteerd.

Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druist manifest in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe.

Bovendien veroorzaken deze feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van een enorme criminele ingesteldheid en de afwezigheid van normbesef.

Betrokkene werd op 09.11.2018 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Leuven tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden voor diefstal en voor heling.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze talrijke feiten, alsook de herhaling van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

☐ 5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang of verblijf, signaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem en/of in de Algemene Nationale Gegevensbank, overeenkomstig artikel 3, 5°.

Betrokkene werd door Italië (...) ter fine van weigering van toegang tot 21.08.2030 signaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 17.12.2025, alsook een voorheen genomen inreisverbod van 8 jaar, naar aanleiding van zijn ontslag uit de gevangenis, dat hem betekend werd op 29.09.2023.

In zijn hoorrecht voor de PZ Zuid op 12.02.2026 verklaart betrokkene niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- ☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds tijdens zijn hoorrecht van 12.02.2026 voor de PZ Zuid 6 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt. I Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: alias: B., A. (° (...))1993, Marokko); A. A., A. (° (...))1993, onbekend); W., A. (° (...))1993, onbepaald); Inconnu, Inconnu (00.00.0000, onbepaald); A., O. (° (...))1999, Marokko); M. M., S. G. (° (...))1996, Egypte); S. G., M. §° (...))1996, Egypte).

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevelen om het grondgebied te verlaten van resp. 30.07.2024, 03.10.2023 dat hem betekend werd op 30.07.2024 en 03.10.2023. Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van resp. 3 jaar en 8 jaar die hem betekend werden resp. op 17.12.2025 en 29.09.2023. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in een of meerdere andere lidstaten meerdere verzoeken om internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing of die niet tot de afgifte van een verblijfstitel hebben geleid. Er is een positieve Eurodac hit voor Griekenland

op 30.04.2014, voor Hongarije op 06.10.2015, voor Duitsland op 25.07.2016 en voor Nederland op 07.04.2018. In Duitsland en Nederland zou betrokkene op eigen houtje een aanvraag hebben ingediend. Hij verklaarde internationale bescherming te hebben aangevraagd om papieren te bekomen maar niet gewacht te hebben tot de procedure was afgerond. Voor de andere landen stelde betrokkene dat er een aanvraag werd gedaan op basis van zijn vingerafdrukken. Geen van deze aanvragen heeft dan ook geleid tot het bekomen van een beschermingsstatuut.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde. Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Politie Zuid op 12.02.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan eenvoudige diefstal en heling, waarvoor hij op 30 juli 2024 door de Correctionele Rechtbank van Brussel is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar na verzet tegen het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brussel van 18 maart 2024.

Betrokkene werd op 14.08.2023 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar waarvan uitstel met 3 jaar voor helft voor diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels en voor diefstal met geweld of bedreiging. Op 05.06.2022 werd de politie opgeroepen na een woninginbraak waarbij het stil alarm werd ingeschakeld. Betrokkene werd geïntercepteerd tijdens zijn vlucht uit de woning en werd aangeduid door een buurvrouw als zijnde de inbreker. Betrokkene werd aangetroffen met een schaar in zijn handen waarbij hij naar de verbalisanten wees. De inbreuken werden bevestigd door de verklaringen van de verbalisanten, een veiligheidscamera, foto's en het terugvinden van verschillende flessen wijn. Betrokkene heeft toegegeven zich de feiten niet meer te herinneren en dit mede omdat hij zich in een dronken toestand bevond en onder medicatie. Hij heeft de feiten niet meer betwist voor de rechtbank. Betrokkene werd eveneens voor andere feiten in december 2022 geïntercepteerd.

Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druist manifest in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Bovendien veroorzaken deze feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van een enorme criminele ingesteldheid en de afwezigheid van normbesef.

Betrokkene werd op 09.11.2018 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Leuven tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden voor diefstal en voor heling.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze talrijke feiten, alsook de herhaling van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland en stelt dat hij geen geld heeft.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Marokko een ernstig en reëel risico loopt te

worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

In zijn hoorrecht voor de PZ Zuid op 12.02.2026 verklaart betrokkene niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Betrokkene verklaart in zijn hoorrecht van 12.02.2026 bij de PZ Zuid geen medische problemen te kennen. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds tijdens zijn hoorrecht van 12.02.2026 voor de PZ Zuid 6 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt. I Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: alias: B., A. (° (...))1993, Marokko); A. A., A. (° (...))1993, onbekend); W., A. (° (...))1993, onbepaald); Inconnu, Inconnu (00.00.0000, onbepaald); A., O. (° (...))1999, Marokko); M. M., S. G. (° (...))1996, Egypte); S. G., M. §° (...))1996, Egypte).

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevelen om het grondgebied te verlaten van resp. 30.07.204, 03.10.2023 dat hem betekend werd op 30.07.2024 en 03.10.2023. Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van resp. 3 jaar en 8 jaar die hem betekend werden resp. op 17.12.2025 en 29.09.2023. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in een of meerdere andere lidstaten meerdere verzoeken om internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing of die niet tot de afgifte van een verblijfstitel hebben geleid. Er is een positieve Eurodac hit voor Griekenland op 30.04.2014, voor Hongarije op 06.10.2015, voor Duitsland op 25.07.2016 en voor Nederland op 07.04.2018. In Duitsland en Nederland zou betrokkene op eigen houtje een aanvraag hebben ingediend. Hij verklaarde internationale bescherming te hebben aangevraagd om papieren te bekomen maar niet gewacht te hebben tot de procedure was afgerond. Voor de andere landen stelde betrokkene dat er een aanvraag

werd gedaan op basis van zijn vingerafdrukken. Geen van deze aanvragen heeft dan ook geleid tot het bekomen van een beschermingsstatuut.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde. Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Politie Zuid op 12.02.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan eenvoudige diefstal en heling, waarvoor hij op 30 juli 2024 door de Correctionele Rechtbank van Brussel is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar na verzet tegen het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brussel van 18 maart 2024.

Betrokkene werd op 14.08.2023 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar waarvan uitstel met 3 jaar voor helft voor diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels en voor diefstal met geweld of bedreiging. Op 05.06.2022 werd de politie opgeroepen na een woninginbraak waarbij het stil alarm werd ingeschakeld. Betrokkene werd geïntercepteerd tijdens zijn vlucht uit de woning en werd aangeduid door een buurvrouw als zijnde de inbreker. Betrokkene werd aangetroffen met een schaar in zijn handen waarbij hij naar de verbalisanten wees. De inbreuken werden bevestigd door de verklaringen van de verbalisanten, een veiligheidscamera, foto's en het terugvinden van verschillende flessen wijn. Betrokkene heeft toegegeven zich de feiten niet meer te herinneren en dit mede omdat hij zich in een dronken toestand bevond en onder medicatie. Hij heeft de feiten niet meer betwist voor de rechtbank. Betrokkene werd eveneens voor andere feiten in december 2022 geïntercepteerd.

Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druist manifest in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Bovendien veroorzaken deze feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van een enorme criminele ingesteldheid en de afwezigheid van normbesef.

Betrokkene werd op 09.11.2018 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Leuven tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden voor diefstal en voor heling.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze talrijke feiten, alsook de herhaling van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

1.3 Op dezelfde datum legde de gemachtigde aan verzoeker ook een inreisverbod voor 3 jaar op (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Zuid op 12.02.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de heer :

Naam : A.

voornaam : O.

geboortedatum : (...)1993

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Marokko

In voorkomend geval, alias: B., A. (° (...)1993, Marokko); A. A., A. (° (...)1993, onbekend); W., A. (° (...)1993, onbepaald); Inconnu, Inconnu (00.00.0000, onbepaald); A., O. (° (...)1999, Marokko); M. M., S. G. (° (...)1996, Egypte); S. G., M. §° (...)1996, Egypte).

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 12.02.2026 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en;*
- x 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevelen om het grondgebied te verlaten van resp. 30.07.2024, 03.10.2023 dat hem betekend werd op 30.07.2024 en 03.10.2023. Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Politie Zuid op 12.02.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan eenvoudige diefstal en heling, waarvoor hij op 30 juli 2024 door de Correctionele Rechtbank van Brussel is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar na verzet tegen het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brussel van 18 maart 2024.

Betrokkene werd op 14.08.2023 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar waarvan uitstel met 3 jaar voor helft voor diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels en voor diefstal met geweld of bedreiging. Op 05.06.2022 werd de politie opgeroepen na een woninginbraak waarbij het stil alarm werd ingeschakeld. Betrokkene werd geïntercepteerd tijdens zijn vlucht uit de woning en werd aangeduid door een buurvrouw als zijnde de inbreker. Betrokkene werd aangetroffen met een schaar in zijn handen waarbij hij naar de verbalisanten wees. De inbreuken werden bevestigd door de verklaringen van de verbalisanten, een veiligheidscamera, foto's en het terugvinden van verschillende flessen wijn. Betrokkene heeft toegegeven zich de feiten niet meer te herinneren en dit mede omdat hij zich in een dronken toestand bevond en onder medicatie. Hij heeft de feiten niet meer betwist voor de rechtbank. Betrokkene werd eveneens voor andere feiten in december 2022 geïntercepteerd.

Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druist manifest in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Bovendien veroorzaken deze feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van een enorme criminele ingesteldheid en de afwezigheid van normbesef.

Betrokkene werd op 09.11.2018 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Leuven tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden voor diefstal en voor heling.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze talrijke feiten, alsook de herhaling van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

In zijn hoorrecht voor de PZ Zuid op 12.02.2026 verklaart betrokkene niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

2.2. Gelet op de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026) waar in artikel 5.12, § 3 bepaald wordt dat:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. De beperkte onderzoeksbevoegdheid van artikel 43 van de Asiel- en migratiebeheerverordening is niet van toepassing."

De huidige zaak werd behandeld op de terechtzitting van 6 mei 2026. Alle rechtsregels waar in dit arrest naar wordt gewezen, moeten worden gelezen zoals ze op dat ogenblik van kracht waren.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve merkt de Raad op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van her beroep tot nietigverklaring in de mate dat dit gericht is tegen de beslissing tot vasthouding, die in de eerste bestreden akte vervat ligt.

Artikel 71, eerste lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

Artikel 72, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in oud artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470). Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat zij gericht is tegen de in de bestreden bijlage 13septies opgenomen beslissing tot vasthouding.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kan het beroep enkel worden ingesteld door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Het belang moet actueel zijn. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker een concreet voordeel kunnen opleveren.

Uit het administratief dossier (stuk 133) blijkt dat aan verzoeker op 3 oktober 2023 door de directeur van de gevangenis te Haren een inreisverbod van 8 jaar ter kennis werd gebracht. Niets wijst erop dat verzoeker tegen die beslissing een beroep heeft ingesteld, noch dat dit inreisverbod werd opgeheven of opgeschort.

Een inreisverbod treedt pas in werking wanneer de betrokkene het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis ten volle toepassen, daadwerkelijk heeft verlaten. Inreisverboden worden bovendien niet bij elkaar opgeteld. Het eerdere inreisverbod van 8 jaar overspant aldus volledig het thans bestreden inreisverbod van 3 jaar.

Ter terechtzitting hierop gewezen en vervolgens gevraagd welk voordeel een eventuele nietigverklaring van het inreisverbod aan de verzoeker verschaft, verwijst de advocaat van de verzoekende partij *"naar de wijsheid"*.

De Raad besluit dan ook dat, ongeacht het lot van het bestreden inreisverbod van 3 jaar, onderworpen aan het eerdere inreisverbod van 8 jaar, dat hem de toegang tot het Schengengrondgebied ontzegt. De vernietiging van het bestreden inreisverbod kan hem dan ook geen concreet voordeel opleveren. Verzoeker mist het vereiste belang, zodat het beroep in zoverre het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert volgend middel aan tegen de bestreden beslissingen:

"1) SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING, HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN ARTIKEL 6 EVRM

De bestreden beslissingen bevelen het verlaten van het Belgische grondgebied en inreisverbod op grond van de volgende motivering:

"[...]"

Dergelijke motivering strookt echter niet volledig met de werkelijkheid en kan bijgevolg geenszins naar recht een bevel tot verlaten van het grondgebied verantwoorden.

Naast het aanduiden van de meest toepasselijke wettelijke bepaling van art. 3 Vw., dienen op grond van de Wet Motivering Bestuurshandelingen van 29 juli 1991 eveneens de feitelijke gegevens te worden vermeld op grond waarvan de overheid meent dat één of meer weigeringsgronden kunnen worden ingeroepen.

Dienaangaande valt er onmiddellijk een bedenkelijke motivering op, immers men stelt letterlijk:

"Volgens het administratief verslag TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Politie Zuid op 12.02.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. [...] Gezien de maatschappelijke ernst van deze talrijke feiten, alsook de herhaling van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.", waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker hiervan al schuldig wordt geacht nog vooraleer dit onderzoek wordt afgesloten.

Verzoeker ontkent echter deze vermeende diefstal op heterdaad te hebben gepleegd. Mede ingevolge deze verklaring werd allicht beslist om verzoeker hiervoor niet effectief onder aanhoudingsmandaat te plaatsen.

Hoe dan ook noopt dit alles tot verder (grondig) onderzoek dat eerst had moeten worden afgewacht alvorens te oordelen. Het valt te betreuren dat verzoeker na diens verhoor niet in vrijheid werd gesteld doch daarentegen onmiddellijk de bestreden beslissingen betekend kreeg.

Uit deze motivering kan alleszins niet worden afgeleid waarom verzoeker dient te worden teruggeleid zonder dat een termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, bij voorkeur na afloop van het nog te voeren onderzoek.

Ten slotte wordt in de motivering van de bestreden beslissingen ook verwezen naar veroordelingen uit het verleden, doch deze doen geen afbreuk aan de verklaring van verzoeker dat deze reeds 6 jaar op het Belgisch grondgebied verbleef en er ondertussen geen nieuwe feiten meer werden gepleegd, reden waarom dit niet kan volstaan om aan te nemen dat er nog steeds enig risico voor de openbare orde zou bestaan zonder eerst het nieuwe strafonderzoek af te wachten.

Verzoeker dient overigens diens rechten te kunnen laten gelden m.b.t. dit zopas opgestarte strafdossier. Enige schuldigverklaring is nog steeds niet aangetoond en de onschuld van verzoeker dient te allen tijde te worden vermoed.

Een vroegtijdige uitdrijving zou er echter voor zorgen dat verzoeker niet eens aanwezig kan zijn op diens proces m.b.t. deze beweerde feiten inzake diefstal (hetgeen op zich dan ook een schending is van diens recht op toegang tot de rechter). In dit geval zou dit zelfs betekenen dat verzoeker de gevolgen dreigt te ondergaan van een beslissing tot verwijdering grondgebied en inreisverbod dewelke louter gesteund werden op een strafzaak waarin nog geen definitief oordeel werd geveld.

Het opgelegde inreisverbod zal het eens te meer moeilijk maken om binnen een redelijke termijn terug te keren naar België m.o.o. de behandeling van deze zaak, waarbij zijn persoonlijke verschijning aangewezen is.

*De schending van artikel 6 EVRM is dan ook bewezen.
Het middel is bijgevolg ernstig en gegrond."*

4.2. In de mate het middel gericht is tegen het inreisverbod (zie punt 3), is het onontvankelijk. De Raad onderzoekt het middel dan ook enkel in zoverre het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een bestuurshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijke bestaan naar behoren is bewezen en die de beslissing in rechte kunnen verantwoorden. De Raad oefent daarbij een wettigheidstoezicht uit. Hij gaat na of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Hij stelt zijn beoordeling niet in de plaats van die van het bestuur. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht het bestuur zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoeker voert geen kritiek aan die los van de materiële motiveringsplicht een afzonderlijk onderzoek vergt, zodat beide grieven samen worden behandeld.

Het bestreden bevel steunt op artikel 7, eerste lid, 1°, 3°, 5° en 12°, van de vreemdelingenwet. Elk van deze rechtsgronden volstaat op zich om het bevel te dragen. Verzoeker beperkt zijn kritiek tot de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet, dat steunt op de bedreiging van de openbare orde. Hij betwist niet dat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten (1°), dat hij *ter fine* van weigering van toegangesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (5°), en dat hij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat niet werd opgeheven of opgeschort (12°). Voor de in artikel 7, eerste lid, 1°, 5° en 12°, van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen beschikt de verwerende partij niet over een beoordelingsbevoegdheid, maar is zij verplicht een bevel af te geven. De kritiek van verzoeker is bijgevolg gericht tegen een overtollig motief. De eventuele gegrondheid ervan kan niet tot de vernietiging van het bevel leiden.

Waar verzoeker zich richt tegen de weigering om een termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan, merkt de Raad op dat die weigering steunt op zowel het risico op onderduiken (artikel 74/14, § 3, 1°, van de vreemdelingenwet) als de bedreiging van de openbare orde (artikel 74/14, § 3, 3°, van de vreemdelingenwet). Verzoeker richt zijn kritiek uitsluitend tegen de beoordeling van de openbare orde. Hij betwist de vaststellingen inzake het risico op onderduiken niet. Die laatste grond volstaat op zichzelf om de weigering van een termijn voor vrijwillig vertrek te verantwoorden, zodat ook deze kritiek niet tot een vernietiging van het bestreden bevel kan leiden.

Verzoeker beroept zich daarnaast op een schending van artikel 6 van het EVRM. Hij voert aan dat de bestreden beslissing werd genomen terwijl het strafonderzoek naar de hem ten laste gelegde feiten nog loopt, en dat een verwijdering hem zou beletten op zijn proces aanwezig te zijn. Artikel 6 van het EVRM is niet van toepassing op geschillen over de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Een dergelijke beslissing doet geen uitspraak over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van een strafvervolgning (RvS 13 december 2011, nr. 216.838). Verzoeker kan zich op dat punt niet dienstig op artikel 6 van het EVRM beroepen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat artikel 6 van het EVRM hem het recht waarborgt zijn verdediging in de strafprocedure persoonlijk te voeren, waarborgt artikel 6, § 3, van het EVRM een beklagde een doeltreffende juridische bijstand, maar niet het recht zelf te bepalen hoe zijn verdediging wordt gevoerd (EHRM 20 januari 2005, nr. 63378/00, *Mayzit v. Rusland*, § 65). Verzoeker toont niet aan dat zijn raadsman zijn verdediging niet naar behoren zou kunnen voeren, noch dat hij vanuit het buitenland niet aan het strafonderzoek zou kunnen meewerken. Hij brengt daartoe geen concrete gegevens aan.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 6 van het EVRM is niet aangetoond. Het middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

C. VERHAERT